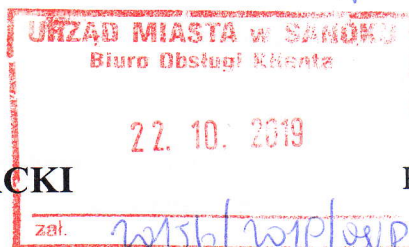

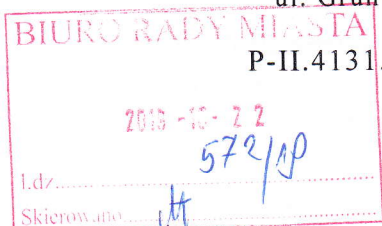
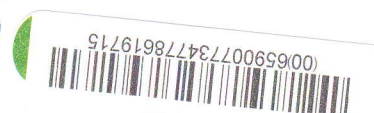

WOJEWODA PODKARPACKI

35-959 Rzeszów, skr.poczt.297
ul. Grunwaldzka 15

Rzeszów, 2019-10-17

P-II.4131.2.349.2019

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2019r. poz.506 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XVII/115/19 Rady Miasta Sanoka z dnia 26 września 2019r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego w części obejmującej wzór wniosku, stanowiący Załącznik do uchwały, w zakresie słów: „Pouczony/-a o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego, który stanowi: „Kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2019r. Rada Miasta Sanoka podjęła uchwałę Nr XVII/115/19 w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 3 października 2019r.

Przepis art. 5c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019r. poz. 755 ze zm.) stanowi, że odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej przysługuje zryczałtowany dodatek energetyczny. W myśl kolejnego art. 5d ust. 1 ustawy, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. Następnie przepis art.5d w ust.2 stanowi, że rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Wzór wniosku o wypłatę zryczałtowanego dodatku energetycznego stanowi załącznik do wskazanej wyżej uchwały Nr XVII/115/19 Rady Miasta Sanoka.

We wzorze wniosku zamieszczono wymóg złożenia przez wnioskodawcę oświadczenia o treści: „Pouczony/-a o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego, który stanowi: „Kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy,

zeczna nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8” oświadczam co następuje:

1. przyznano mi dodatek mieszkaniowy,
2. jestem stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, której kopię załączam do niniejszego wniosku,
3. zamieszkuję w miejscu dostarczania energii elektrycznej,
4. zobowiązuję się do niezwłocznego poinformowania organu o zmianie liczby osób, z których składa się moje gospodarstwo domowe oraz o zmianie warunków, których spełnienie jest niezbędne w celu przyznania dodatku energetycznego, wskazanych w pkt 1-3 powyżej.”

W ocenie organu nadzoru wprowadzenie wymogu złożenia oświadczenia z odwołaniem się do odpowiedzialności karnej przewidzianej w Kodeksie karnym za składanie fałszywych zeznań wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 5d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne. Powołany przepis nie zawiera upoważnienia dla rady gminy do zamieszczenia we wniosku o wypłatę zryczałtowanego dodatku energetycznego pouczenia o odpowiedzialności karnej. Zobowiązanie do złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań uchwałą organu stanowiącego jednostki samorządu pozostaje w sprzeczności z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 z późn. zm.), gdyż tylko przepis ustawy może przewidywać możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Prawo energetyczne przewiduje co prawda składanie oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej, jednakże wynika to z art. 7 ust. 8d⁶ ustawy, który dotyczy wyłącznie oświadczenia o tytule prawnym do nieruchomości składanego wraz ze zgłoszeniem przyłączenia mikroinstalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴, a nie wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego, kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Stosownie do art. 233 § 6 K.k. przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

W świetle art. 233 § 6 Kodeksu karnego, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się zatem odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepis ustawowy, dotyczący tego postępowania, wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 maja 2009 r. sygn. akt: IV KK 459/08 stwierdził, iż „upoważnienie do uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 233 § 6 KK, musi wynikać z ustawy, na podstawie której prowadzone jest postępowanie, zatem takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podstawowej.”

„Warunkiem odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia jest to, by przepis ustawy, na podstawie której oświadczenie jest składane, przewidywał możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej” (por. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 maja 2017 r.- sygn. akt II SA/Sz 317/17). Jeżeli zatem ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty

rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, to wprost w ustawie przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod takim rygorem.

Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym (upoważniającym), iż powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakres umocowania do stanowienia aktów prawnych niższego rzędu nie może być interpretowany rozszerzająco. Oznacza to, między innymi że taki akt nie może regulować wskazanych w ustawie materii w sposób dowolny, z przekroczeniem zakresu upoważnienia ustawowego, jak też nie może regulować tego co już zostało ustawowo uregulowane. Odstąpienie od tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa.

W związku z powyższym uznać należy, że we wzorze wniosku o przyznanie zryczałtowanego dodatku energetycznego nie jest uprawnione sformułowanie obowiązku złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, gdyż stanowi to przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 5d ust. 2 ustawy.

Wobec powyższego należało stwierdzić nieważność załącznika do uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Mariusz Jabłoński
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Sanoka
2. Przewodniczący Rady Miasta Sanoka